

PEPE RODRÍGUEZ

que participó en reunión interna de AULA celebrada en Madrid.

PEPE RODRÍGUEZ

nómico fue tratado al más alto nivel por la Comisión presidida por el Ing. Carlos Sanz de Santamaría. Numerosas personalidades del continente, interesadas no sólo en el punto de vista técnico de las medidas propuestas, sino también en sus consecuencias sociales.

L'ULTRACONSERVADOR LE PEN ÉS UN DELS MÉS FERMS DEFENSORS DE LA SECTA

La trama espanyola de Moon

Instal·lada a l'Estat espanyol des de 1986, la secta Moon intenta crear a la península una plataforma des de la qual controlar la trama internacional que dirigeix. Els interessos d'aquesta secta, que es caracteritza pel seu anticomunisme visceral, van de la indústria de l'armament al sector electrònic, passant per distints bancs.

Pep Rodríguez

Dalt a l'esquerra, Moon i la seua esposa. A la dreta, Ricardo de la Cierva (tercer per l'esquerra), al costat de l'involucionista argentí Nicolás Argentato. Baix, en el centre de la foto, Enrique Sánchez Motos.

L'Estat espanyol, diuen els estratèges de la il·lusió pàtria, s'estila. I, com els bons casoris, per al bo i per al dolent. Oblidat per molts anys en tots els plans involucionistes internacionals que finança i potencia la secta Moon, des del 1986 ha passat a ser la discreta base des de la qual s'intenta coordinar i prestigiar una trama internacional d'extrema dreta, apadrinada pel reaganisme més pur i pel feixisme bananer més ortodox, que pretén, en general, fer involucionar la societat occidental, però en particular arribar a controlar els recursos del poder de Llatinoamèrica.

La secta Moon —fem-ne un lleuger esbós per veure de qui parlem— és liderada pel coreà Sun Myung Moon, un personatge paranoic que s'autodenomina el Senyor de la Segona Vinguda, «l'última esperança de Déu per a salvar el món» (sic) i, per això, s'arroga la necessitat divina d'arribar a acumular tot el poder financer, polític, econòmic, cultural i religiós sota les seues mans. L'organització Moon ha passat de la misèria en què es trobava el 1954 (el mateix Moon vivia en un barracot després d'haver eixit del camp de concentració en el qual havia estat reclòs per bigàmia), a ser considerada, ara, com una de les cinquanta fortunes més grans del món.

El seu conglomerat empresarial i multinacional abraça la indústria de l'armament de guerra, el sector químic i farmacèutic, el de maquinària industrial, l'electrònic, el pesquer (amb una poderosa flota, drassanes, empreses de conservació i distribució

EL TEATRE: LA CLASSE MÉS FANTÀSTICA.

El Teatre a l'escola, conclou el primer cicle. Hem fet un resum:

EL TEATRE HA ANAT A L'ESCOLA; L'ESCOLA HA ANAT AL TEATRE.

Enguany han participat 83 col·legis; s'han representat 146 obres; 2.132 xiquets han fet d'actors; 14.000 les han vist; han actuat 9 companyies de professionals; s'han recorregut 40 poblacions; han intervingut 121 mestres i dotze monitors en 279 classes pràctiques.

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA
DIPUTACIONS D'ALACANT, CASTELLÓ I VALÈNCIA

*El Teatre
a l'Escola*

de peix fresc), el financer i el banquer (controla, per exemple, el tercer banc d'Uruguai i, amb ell, bona part de l'economia nacional), l'editorial, l'hotelier (amb hotels de luxe arreu del món), etc.

La seua trama política, anticomunista, visceral i feixista, és d'una gran envergadura. És indicatiu el fet que homes fonamentals de la Casa Blanca treballen, braç a braç, amb els homes de Moon, o que el diari *The Washington Times*, propietat de la secta, siga el portaveu del reaganisme i de l'ultraconservadorisme nord-americà d'avui. O que una vintena d'ex-presidents llatinoamericans i desenes de polítics, intel·lectuals, militars, empresaris, periodistes, clergues o universitaris, formen part activa d'alguna de les seues múltiples organitzacions internacionals. En el llibre *La conspiración Moon*, en una extensa investigació de quasi 600 pàgines, es documenta la relació amb la trama involucionista de la secta de més d'un miler de personatges notables de l'escena mundial (inclosa l'espanyola, és clar).

El fenomen socio-polític de la secta Moon és, sens dubte, un dels temes d'investigació més fascinants de l'últim quart de segle i, pel seu poder, un dels més preocupants.

Moon a l'Estat espanyol: nostàlgics, feixistes, «grimpaires» i ingenus

La secta Moon, com a cada país, té diverses trames perfectament diferenciades. Una és la dels adeptes més o menys despersonalitzats que s'utilitzen com a mà d'obra gratuïta per a mantenir el ritme de l'estructura empresarial i política del messies Moon. Són els esclaus de la tramoia religiosa. Una altra és la que podríem anomenar trama civil, integrada per una gamma de personatges molt diversos, amb el denominador comú de l'anticomunisme visceral. Uns són nostàlgics del franquisme; altres són, purament i simplement, feixistes d'ampli espectre; uns quants no són altra cosa que grimpaires que desitgen recuperar l'estatus de poder que tingueren i que ja no recuperaran mai més per haver estat defenestrats de les files conservadores espanyoles; altres, finalment, són ingenus que, conscients o no dels plans del seu patró coreà, hi participen amb l'ambició de ser reconeguts pel club d'elit dels homes de Moon i viatjar per tot el món i viure, com un rei, a compte del messies.

Els catedràtics espanyols del messies Moon

El reclutament d'homes notables per a la causa de Moon s'inicia el 1980, des de la Universitat Complutense de Madrid a partir de les invitacions per a assistir a Mia-

mi a la reunió anual de l'ICUS (Conferència Internacional per a la Unitat de les Ciències).

La infiltració universitària es du amb molta discreció i a penes es donen casos com el d'Emilia Currás, aleshores directora del Departament de Documentació Científica de la Universidad Autónoma de Madrid, que es va convertir públicament en apologeta de Moon arran d'una conferència de la secta realitzada en aquesta universitat.

El rei Joan Carles I va rebre César Turbay Ayala, Luis Herrera Campins (associats a Moon) i José María Chaves, responsable del gol que van clavar a la Zarzuela.

Progressivament, dos homes de les files del conservadorisme més recalitrant es perfilaran com a caps de la xarxa universitària del messies: el catedràtic d'Història de la Universidad de Alcalá, Ricardo de la Cierva, ex-ministre de Cultura amb UCD, i Salustiano del Campo, catedràtic de sociologia de la Complutense i home pont d'indefinides inversions econòmiques en mitjans de premsa espanyols.

Salustiano del Campo acabarà sent nomenat president de la PWPA (Acadèmia de Professors per a la Pau Mundial) espanyola, una altra organització de la secta que aglutina centenars de professors universitaris arreu del món. El seu secretari general, Miguel Cano, és un mooni convençut que, quan aquest periodista es va infiltrar tres mesos en la secta per a investigar-la, m'ensenyava a realitzar dejunis de tres mesos «per vèncer Satanàs».

La PWPA compta amb professors com Vladimir Lamsdorff, professor de Dret en l'Autònoma de Barcelona i fill adoptiu del general Armada (home clau del 23-F), que no sols milita en l'anticomunisme rabios del messies Moon, sinó que creu també que aquest pot ser una encarnació de la divinitat.

Jesús Martín Ramírez i Diana López Mendoza, ambdós del Departament de Psicologia de la Universidad de Sevilla, són ha-

bituals en les reunions de la PWPA, així com Gonzalo Fernández de la Mora, ex-ministre franquista i catedràtic de la mateixa facultat que Salustiano del Campo i Enrique Martín López. I no s'ha d'oblidar Ricardo de la Cierva.

D'entre la trentena de professors universitaris assidus a les directrius de Moon, destacarem Antonio T. de Nicolás, José María Rodríguez Delgado, Teófilo González Vila, José Luis Pinillos, Mariano Yela, Felipe Calvo, Marcos Rico, Vicente Palacio

Atard, Joaquín Blanco Ande, Francisco Azorín Poch, Aurelio Usón Calvo, etcètera. Sense oblidar també, alguns invitats d'honor com l'ex-ministre d'Educació d'UCD, José María Otero Novas, o l'actual director general de la UNESCO, Federico Mayor Zaragoza.

Polítics espanyols per a un messies coreà

La trama de qualitat s'amplia en la mesura que la interconnectem amb AULA i CAUSA, dos organitzacions més, de caràcter cultural (aparentment) la primera i política la segona.

En aquest capítol trobem, a més, les relacions inconfessables d'un sector d'Aliança Popular amb els homes del messies del feixisme. Així, homes com Guillermo Kirkpatrick o el mateix Carlos Robles Piquer, cunyat de Fraga i cofundador d'AULA, es van veure obligats a submergir la seua relació amb els Moon pel manament exprès de Fraga, que va intuir que una possible denúncia d'aquestes relacions perjudicaria la imatge del partit conservador. Emilio Beladiez, secretari general de la Fundació Cánovas del Castillo no ho féu així i va usar la fundació en benefici dels Moon, sense comptar amb el seu president Fraga. Després seria defenestrat.

És prou il·lustratiu que en l'últim viatge d'Hernández Mancha a Washington, aquest fóra rebut per estaments ultraconservadors connectats estretament amb la CIA i amb Moon, i pels empresaris del diari de la secta *The Washington Times*. ¿Un mal consell? ¿Velles amistats?

Caldria fer encara un recorregut per desenes de noms espanyols citats en el llibre *La conspiración de Moon*, però això seria massa llarg. Esmentarem, no obstant, les relacions dels homes de Moon amb l'INCI (Instituto de Cuestiones Internacionales), un *think tank* propulsat per l'Ambaixada dels Estats Units a Madrid. La instrumentalització dels noms d'alts càrrecs d'organismes estatals i de polítics socialistes o conservadors i inclús maçons —absolutament aliens a la trama dels Moon— en suport de la causa del messies. El projecte de controlar una universitat privada a l'Estat espanyol. El disseny des de Madrid (en una reunió d'AULA a la qual assistiren feixistes internacionals com Jean-Marie Le Pen, el partit del qual rep finançament per part dels Moon) d'un document importantíssim destinat a ser elevat a la classe política mundial com la Constitució d'una hipotètica Unió de Repúbliques Llatinoamericanes. El document, reproduït íntegrament en el llibre esmentat, és un text bananer redactat per mormons, moonis i *ciosos* que postula l'alliberament de Llatinoamèrica mitjançant la submissió absoluta als Estats Units. El president de la comissió constitucional d'AULA, mare del document, és Luis Herrera Campins, ex-president de Veneçuela i cap de la Internacional Demòcrata-Cristiana.

Un capítol a banda és la innoble instrumentalització del rei Joan Carles I, arran d'una recepció del monarca a ex-presidents llatinoamericans associats a Moon, utilitzada per a incrementar la credibilitat de la trama de Moon en aquella zona deixant veure de manera subtil que el rei d'Espanya els dona el seu suport. Aquest aspecte, presumptament delictiu, ha estat ignorat pel ministeri Fiscal espanyol a pesar de la denúncia documentada d'aquest periodista.

L'immens poder econòmic i polític de l'organització Moon, la seua capacitat per a involucrar-se amb destacats dirigents mundials, contrasta amb l'estructura interna dels dirigents de la secta, protagonistes d'actes manifestament irracionals. Un exemple podria ser la cerimònia —mantinguda en secret— en la qual es va casar una filla del coronel Bo Hi Pak (cervell polític de Moon) amb un fill de Moon, mort cinquanta dies abans, i representat en l'acte per una foto que sostenia el pare de la novia. Una de les conclusions de l'estudi del fenomen Moon (com el del seu col·lega Reagan) és que, massa vegades, entre el poder i la demència no hi ha cap distància. □